

билото на планината и отъ върховетъ шосето се обстрелва надлъжъ и фронталната атака е много трудна. Мѣстността отъ дветъ страни на шосето е достъпна само за пехота. Отъ с. Симница се отдѣля планинска пжтека, която води въ тила на позицията, заета отъ сърбитѣ, но по сведения отъ мѣстнитѣ жители тази пжтека била силно укрепена.

Въ 11:30 часа на 11 октомврий 1/4-а македонска дружина потегли отъ Гостиваръ въ походенъ редъ по шосето, а следъ нея настѣпи 4/11-а дружина. Отъ с. Митрей Кръсти 4/11-а дружина се отдѣли отъ общата походна колона и, водена отъ албанци, се насочи по планинската пжтека презъ Срѣдково за Симница, дето, безъ да срещне противникъ, стигна и ношува съ мѣрки на охранение.

Рано сутринята на 12 дружината по планинска пжтека се насочи къмъ к. 1450 въ следния редъ: 14-а рота съ картечния взводъ челна стража, следъ тѣхъ планинскитѣ орджия, 16-а и 13-а роти. Домакинскиятъ обозъ се изпрати по шосето Гостиваръ — Кичево. Дружината настѣпваше бързо, защото успѣхътъ зависѣше отъ изненадата. Планинската пжтека бѣ много стрѣмна, покрита съ дебелъ снѣгъ и заледена. Движението бѣ много трудно. Офицери и войници напрѣгаха последни усилия. Конетѣ, сякашъ и тѣ чувствуваха важността на минутитѣ, напрѣгаха изнемошѣлитѣ си тѣла, за да изнесатъ картечницитѣ и топоветъ на желаното мѣсто. Студътъ ставаше все по-силенъ и, когато ротитѣ приближиха к. 1450, войницитѣ и конетѣ почнаха да падатъ отъ преумората и студа.

Когато дружината стигна на около 3 клм. отъ к. 1450, командирътъ на дружината изпрати полурота отъ 16-а рота подъ командата на командира на ротата подпоручикъ Далакчиевъ въ дѣсна странична стража, а за свръзка влѣво съ 1/4-а дружина — едно отдѣление. Всички войници бързаха мълчаливо. Войници и коне падаха въ снѣга и прѣспитѣ и пакъ продължаваха напредъ. Въ 13 часа дружината, вече незабелязано отъ сърбитѣ, бѣше на най-високия гребенъ срещу фланга и тила имъ. Съобща се на командира на македонската дружина, че въ 14 часа ще се открие огънь. Точно въ 14 часа планинскитѣ орджия откриха огънь. Сърбитѣ, изненадани, отначало се скриха и мълчаха. Тогава ротитѣ настѣпиха стремително съ викъ ура къмъ височината 1450. Сърбитѣ въ бѣгство отстъпиха къмъ шосето Гостиваръ — Кичево, преследвани отъ нашитѣ роти и съ огънь отъ планинскитѣ орджия. Падна гжста мъгла, почна да вали снѣгъ, появи се виелица и се стъмни. Преследването се прекрати и дружината ношува въ планината, охранявана отъ 14-а рота.

Въ 17 часа проходътъ на Буковикъ планина бѣ завладѣнъ благодарение на ненадѣйното появяване на 4/11-а дружина въ флангъ и въ тилъ на врага. Въ този суворовски походъ офицери и войници показаха чудесна издрѣжливостъ и себеотрицание и трудната задача, възложена на дружината, се увѣнча съ пълненъ успѣхъ. Лѣвата обходна колона не можа да даде очакваната помощъ, защото закѣснѣ.